

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMÉGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 44. SZÁM

ARA 50 FILLER

VASARNAP, 1954 FEBRUÁR 21.

Mai számból:

Nemzetközi szemle: A berlini értekezlet eredménye (2. old.) — Tiszalóktól Hajdúnánásig (3. old.) — A párttitkár (4. old.) — Emlékeim közül (4. old.) — Pesti munkások helytállása Tetétienon (5. old.) — „Hová szürünk” (5. old.) — Kovács Tibor: Hármaj egy családból... (6. old.) — Sport (6. old.) — Nagy János: Szívnyalvas irodalmi előadása! (7. old.) — Hírek (8. old.)

A termelési bizottságok jó munkájáért

Irta: Tatár Kiss Lajos megyei tanácselnök

Mostanában sok kérdés vetődik fel tanácsüléseken, végrehajtóbizottsági üléseken és különböző mezőgazdasági kapcsolatos értekezleteken a termelési bizottságok munkájáról, feladatairól, az itt-ott már jelentkező eredményeiről, hibáiról, a tanácsok és termelési bizottságok jó, vagy rossz kapcsolatairól. Ezekre a kérdésekre idővel magára a gyakorlat adja meg a választ. Mégis szükséges a munka megjavítása érdekében, hogy néhány ilyen felvetődött kérdéssel foglalkozzunk. Például: mi tette szükségessé a termelési bizottságok létrejöttét, milyen feladataik van és milyen legyen a helyi tanácsokhoz, állandóbizottságokhoz a kapcsolatuk.

A marxizmus-leninizmus tanítása szerint a szocialista államban az államapparátus ereje abban rejlik, hogy az államhatárat a tanácsok segítségével egybekapcsolja a milliós munkás- és paraszttömegekkel, ... hogy az államapparátus nem különül el a néptömegek millióitól, hanem egybeolvad velük... Ez az „csodaszó”, amellyel a párt irányítása mellett el tudtuk és el tudjuk érni azokat a szép eredményeket, amelyeket még ellenségeink is kénytelenek elismerni. Ez az, amelynek segítségével meg tudjuk valósítani pártunk és kormányunk célkitűzéseit, dolgozó népiünk anyagi és kulturális felemelkedését.

Az állandóbizottságok szerepe az, hogy összekapcsolják a lakosságot a helyi tanácsokkal, hogy a helyi tanácsok elé vigyék a lakosság részéről felmerült javaslatokat és kezdeményezéseket, hogy kivigyék a lakosság közé a helyi tanács, vagy a végrehajtóbizottság által hozott határozatokat és ezeknek megvalósítására mozgósítsák a lakosságot. Munkájuk a tanácsok megalakulása óta állandó fejlődést mutat. Alapjában jól töltik be ezt a mozgósító szerepet. Vannak már szép számmal jól működő állandóbizottságaink, mint az álmosdi, bedői, kőrösszakáli, nagygyábi, jósai: ezek az állandóbizottságok már jól mozgósítják a lakosságot a gazdasági, kulturális és kulturális feladatok megoldására.

A párt- és kormányprogram után az új szakasz feladatai között döntő jelentőségű, ... a legközelebbi 2-3 esztendő gazdaság kérdése” lett a mezőgazdaság terméshozamának gyorsiramu növelése, ezen keresztül munkásosztályunk, egész dolgozó népünk életszínvonalának emelése. Ez a megnövekedett feladat szükségessé tette, hogy a mezőgazdasági munkákba még az eddiginél is jobban bekapcsoljuk a falu egész dolgozó parasztságát. A parthatározat és kormányprogram előtt komoly hibákat követtünk el az építőmunka hevében. Ennek következményeként a dolgozó parasztság kezdeményezése sok helyen visszaszorult. Ezt „elősegítette” a helyi tanácsok mezőgazdasági állandóbizottságainak több helyen megnyilvánuló első elszigetelő, bizalmatlan politikája az egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszttal szemben. A kormányprogram után nagy erőre kapott a dolgozó parasz-

Ünnepélyes díszelőadással kezdődött Debrecenben a magyar-szovjet barátság hónapja

Szombaton este 6 óra után felhangzott a magyar, majd a szovjet himnusz a debreceni rendőrzenekar előadásában. Ezzel megkezdődött a magyar-szovjet barátsági hónap megnyitó díszünnepsége a Központi Kultúrotthon nagyteremében. A nemzetiszínű és vörös drapériákkal gazdagon feldíszített színpadon a díszelőadásban Barcsi Gyula elvtárs, megyei titkár mellett a párt és a tanács több képviselője, a különböző foglalkozási szervezetek és fegyveres alakulatok küldöttei, valamint sztáhanovisták, élmunkások, kiváló mezőgazdasági dolgozók foglaltak helyet. Jelen volt a díszelőadásban Sz. D. Prohorov, a Szovjetunió debreceni konzulja is.

A himnuszok elhangzása után dr. Went István, a debreceni Orvostudományi Egyetem Élettani Intézetje professzora, a Magyar-Szovjet Társaság városi szervezetének elnöke emelkedett szószékére. Rövid beszédében a magyar-szovjet barátság jelentőségét méltatta, majd megnyitotta a magyar-szovjet barátság hónapját. Felkért: Tatár Kiss Lajos elvtársat, a hajdú-biharmegyei tanács elnökét, ünnepi beszédének megtartására.

Hat esztendővel ezelőtt, 1948 február 18-án írták alá Moszkvában a Magyarország és Szovjetunió közötti örökös barátsági szerződést — kezdte beszédét Tatár Kiss elvtárs. — Azóta ennek a szerződésnek a szellemében erősödik állandóan dolgozó népünk és a Szovjetunió közötti baráti kapcsolat. Ezt a kapcsolatot egymás őszinte megbecsülése, az állandó baráti segítség, gazdasági és kulturális együttműködés és a teljes egyenrangúság szellemében jellemzi.

Sok segítséget adtak termelőszevekezeinknek, mezőgazdasági dolgozóinknak is az itt járó szovjet parasztküldötteknek. Milonov elvtárs, a juhtenyésztés fejlesztésére, az őszi mélyszántás leglényegesebb módszereire, a vetőmag csiraképességének növelésére adott hasznos tanácsokat. Proponovszkij elvtárs, az odeszai kerület „Uj Ut” kolhozának elnöke a termelőszevekezei demokrácia, az alapszabályszerű munkarend betartására adott sok hasznos tanácsot.

Népünk tudja, érzí, mi köszönhetünk a hatalmas szovjet nép önzetlen segítségének, ezért készül olyan különös gonddal és szeretettel az idei barátsági hónap megünneplésére is — mondotta a továbbiakban Tatár Kiss Lajos elvtárs, aki így zárta beszédét:

A barátság hónapja tovább erősíti, mélyíti dolgozó népünk alkotó készségét, hazaszeretét és a szovjet nép iránti mélyszerejét és tiszteletét. A szocializmus építésének alkotó szellemi hatja át dolgozó népünk és vezet bennünket újabb és újabb eredmények és sikerek elérésére.

Tatár Kiss Lajos elvtárs beszéde után rövid szünet következett, majd megkezdődött az ünnepség kulturális műsora, melyben egy szovjet, katonai alakulat művészegyüttese szerepelt közösen a Zenekonzervatórium művészeivel, valamint debreceni kulturális csoportokkal. Különösen nagy sikere volt a szovjet elvtársak szereplésének.

Ülést tartott a debreceni városi tanács

Szombaton délelőtt a debreceni városi tanács ülése megtárgyalta és jóváhagyta a tanács 1953. évi költségvetésének zárszámadását és az 1954. évi költségvetést. Szabó Béla, a pénzügyi osztály helyettes vezetője terjesztette be mindkettőt. Az igen népes tanácsülésen élénk vita alakult ki a költségvetés tárgyalásakor, huszonhárom szavazattal hozták jóvá és igen sokan egészséges javaslatokat terjesztettek a tanács elé.

A költségvetési vita után Csabai József elvtárs, tanácselvtárs javaslatára megválasztották Keresztes Károly elvtársat, a püspökladányi járás volt tanácselnökét a debreceni tanács elnökhelyettesévé, továbbá Kiss Sándor elvtársat — aki eddig is az elnökhelyettesi funkciót töltötte be — a városi tanács végrehajtó bizottsága tagjának.

Arra a kérdésre, hogy a mezőgazdasági állandóbizottsághoz, a helyi tanácshoz milyen legyen a termelési bizottságok kapcsolata, választ ad a tanácsokról szóló törvény a következőkben: „A tanácsok, mint a dolgozók legszélesebb tömegszervezete, feladataik ellátásában a dolgozók egyéb tömegszervezeteivel szorosan együttműködve, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével mozgósítják a lakosságot a társadalmi, gazdasági és kulturális tevékenységben való fokozottabb részvételre.” Ez azt jelenti, hogy az a gyakorlat jó, ahol a tanácselnök a mezőgazdasági feladatokat állandóan megbeszéli a mezőgazdasági állandóbizottság elnökével és a termelési bizottság elnökével. Minden fontosabb problémában kikéri tanácsukat és együtt határozzák meg, hogy mi a leghelyesebb megoldás egyik, vagy másik mezőgazdasági munka előbbrevitelé érdekében. Ezután vagy megbeszéljük külön-külön a termelési bizottsággal és az állandóbizottsággal, vagy úgy határozzunk, hogy egyenesen gazdagyülésen

tárgyalják a feladatokat a falu lakossága elé.

A két társadalmi szerv: az állandóbizottság és a termelési bizottság között a szoros kapcsolatot adva van. Ugyanis a tapasztalat azt mutatja, hogy minden termelési bizottságba beválasztották a legjobban működő mezőgazdasági állandóbizottsági tagokat. Ilyenformán a két szerv közötti összhang a közös célon kívül ezzel is biztosítva van, ami — ha a tanácselnök jól dolgozik — egyuttal a tanácsal való szoros együttműködést is jelenti. Ilyen formán a termelési bizottság jó munkája egyuttal a helyi tanács és az állandóbizottság jó munkáját is megmenti.

A termelési bizottság új, széles társadalmi szervezet, amely igen nagy segítséget tud adni a helyi tanácsoknak a mezőgazdasági feladatok megvalósításához. Fontos, hogy a tanácselnökök éljenek ezzel a segítséggel, használják fel a dolgozó parasztság nagy erővel kibontakozó, alkotó kezdeményezését, azt a rengeteg gyakorlati javaslatot, amely saját munkájuk megkönnyítését, egész dolgozó népünk felemelkedését szolgálja!

SZOMBAT
Sporttelepén
Ez lesz az első...
SPORTOLÓK...
LÉSZ...
UDAPESTRE...
Éttermében...
Fűtő azonos...
ER, festő és...
raddó előadó...
S darabó...
rappavágó...
ueta 31...
nemű var...
vdlalok...
alószobabútor...
a 7 Pozsonyi

Molotov elvtárs látogatása a berlini munkásoknál

V. M. Molotov elvtárs, a Szovjetunió minisztertanácsának első elnökhelyettese, külügyminiszter, pénteken, a négyhatalmi értekezletet követő első napon meglátogatta a berlini „H. F.” híradástechnikai készülégyár dolgozóit. V. M. Molotovval együtt érkezett az üzembe V. Sz. Szemjonov nagykövet, a Szovjetunió németországi főtisztja, továbbá Otto Grotewohl miniszterelnök, Walter Ubricht miniszterelnökhelyettes, a Német Demokratikus Köztársaság kormányának, Németország Szocialista Egységpártja politikai bizottságának és nagyberlini vezetőségének több tagja, valamint Herbert Warmke, a Szabad Német Szakszervezetek Szövetségének elnöke.

A hatalmas gyár munkásainak és műszaki értelmiségi dolgozó-

nak 600 képviselője az üzemi értekezletben gyűlt össze, s viharos ünnepléssel köszöntötte V. M. Molotovot.

Molotov külügyminiszter megkérdezte a német munkásoktól, hogy véleményük szerint a szovjet küldöttségnek a berlini értekezleten egyik-másik kérdésben nem kellett volna-e másként eljárnia, avagy hogy a szovjet küldöttség elég figyelmet szentelt-e minden olyan kérdésnek, amelyet a német dolgozók fontosnak tartanak. Az üzemi dolgozók színi nem akaró dühöngő képpel válaszoltak Molotov e kérdésére.

V. M. Molotov ezután röviden beszámolt a munkásoknak a berlini értekezlet eredményéről. A többi között kijelentette: „A négyhatalmi értekezlet központi problémája a német kérdés volt.

Az tartjuk az értekezlet legkönyvőbb hiányosságának, hogy a német nép képviselői nem fejtették ki álláspontjukat a német kérdésben folytatott tanácskozásokon. Ezért a nyugati hatalmak külügyminiszterei terhelő a felelősség.”

A Szovjetunió külügyminisztere ezután felszólította a német dolgozókat, hogy harcoljanak még elszántabban az egységes, demokratikus, békeszerető Németország megteremtéséért.

Molotov külügyminiszter szavait viharos éljenzéssel fogadták. A dolgozók végül is üzemi legújabb készítményét, egy kiváló minőségű televíziós készüléket ajándékoztak Molotovnak és felkérték, hogy baráti ajándékukat adja át valamelyik Szovjetunióbeli szervezetnek, vagy klubnak.

Fogadás Molotov elvtárs tiszteletére

V. Sz. Szemjonov, a Szovjetunió németországi főtisztja és a Szovjetunió nagykövete a Német Demokratikus Köztársaságban február 19-én fogadást rendezett V. M. Molotovnak, a Szovjetunió minisztertanácsának első elnökhelyettesének, a Szovjetunió külügyminiszterének tiszteletére.

A fogadáson jelen voltak: W. Pieck, a Német Demokratikus Köztársaság elnöke, J. Dieckman, a népi kamara elnök, O. Grotewohl miniszterelnök, W. Ubricht, L. Eolz, H. Rau, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholz miniszterelnökhelyettesek és a kormány más tagjai, F. Ebert főpolgármester, E. Correns professzor, W. Friedrich professzor, a közélet sok képviselője, nemzeti díjasok, a munka hősei, kiváló tudósok és művészek. Újított, ipari vállalatok vezetői, élelmiszeripari mezőgazdasági termelőszövetkezetek képviselői, állami intézmények felelős munkatársai és mások.

A fogadáson jelen volt még A. A. Gromiko, J. A. Malik, G. N. Zarubin, Sz. A. Vinogradov, G. M. Puskin, L. F. Iljicsov, I. I. Iljcsov, A. A. Szoboljev, N. T. Fedorenko, D. A. Zsukov, V. J. Jerofejev, valamint a külügyminiszterek tanácskozásán résztvevő szovjet küldöttség más tanácsadói és szakértői.

A fogadás szívélyes baráti légkörben folyt le.

Molotov elvtárs tegnap reggel elutazott Berlinből

V. M. Molotov, a Szovjetunió Minisztertanácsának első elnökhelyettese, külügyminiszter szombaton reggel 7.05 órakor a Berlin-Schönefeld-i repülőtérrel vizszoztatott Moszkvába.

A repülőtéren a Német Demokratikus Köztársaság minisztertanácsának, a népi kamara elnökhelyettesének, Németország Szocialista Egységpártja politikai bizottságának tagjai és a német közélet más képviselői vettek búcsút a Szovjetunió képviselőitől.

A repülőtéren V. M. Molotov és Otto Grotewohl, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnöke beszédet mondott.

A három nyugati hatalom külügyminisztereinek külön nyilatkozata a berlini értekezletről

Amint nyugati hírgyűnkösek jelentései közlik, a három nyugati hatalom — az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország — külügyminiszterei a berlini négyhatalmi értekezlet befejezése után külön nyilatkozatot adtak ki. A nyilatkozat ugyanazokkal az érvekkel, amelyek a nyugati külügyminiszterek a berlini tanácskozáson hangoztatták, a Szovjetunióra

gyekszik háritani a felelősséget amiatt, hogy nem sikerült összeegyeztetni a nézeteket a német kérdésben, az európai biztonságának ezzel összefüggő problémájában és az osztrák államszerződés ügyében.

A három nyugati külügyminiszter nyilatkozata hangoztatta: „A három kormány továbbra is kész megragadni minden adandó új alkalmat, hogy a Berlinben létrejött érintkezés újrafelvételével, vagy bármely más úton elősegítse a német és az osztrák kérdés megoldását”. A nyilatkozat ugyanakkor azonban változatlanul kijelenti, „a három kormány nem engedti, hogy eltérítsék a nyugati védelmi rendszer fejlesztésére tett erőfeszítéseit...”

Igen. A négy külügyminiszter berlini értekezlete eredményes volt. Eredményes volt a nyugati külügyminiszterek s főként Dulles minden zátonyra futtató kísérlete és a nyugati sajtózenekar által több ízben is eljátszott gyászos melódiák ellenére is. A német és osztrák kérdésben nem sikerült még kijutni a kátyúból, de biztató és széles távlatokat nyújtó eredmény a koreai és indoknai kérdésben a népi Kína részvételével összehívandó genfi konferencia és mindezen túl nagyjelentőségű tény, hogy a berlini értekezlet bezárulása nem visszatérést jelent az 1952-es állapothoz, — hanem lépés előre a nemzetközi helyzet további enyhülése, az újabb tárgyalások felé. „Az ENSZ-körökben úgy vélik, — jelenti a francia „AFP” hírgyűnkötség newyorki tudósítója, — hogy a berlini értekezlet fontos eredményeket könyvelhet el. Ennek ellenére, hogy sok kérdésben nem értettek egyet, hogy véleménykülönbségek voltak — a jég megtört. Es ez csak a kezdet. A jövő a két tábor közti tárgyalások újabb ígéretével biztat.”

Kemény harc folyt Berlinben ennek az eredménynek az eléréséért. Ebben a háromhetes harcban a nyugati külügyminiszterek, Dulles-szal az élen, a szovjet javaslatok egyszerű elutasításától kezdve, a mellébeszélés, az ügyvédi érvelés, a szemfényvesztés, az ájtatoskodó képmutatás ezernyi trükkjével próbálkoztak és próbálkozásaikban hatalmas segítőárral rendelkeztek a milliós példányszámú kapitalista sajtóval. Ez a sajtó a szovjet javaslatok eltorzításával, ha kellett a javaslatok lelkiismeretlen elhallgatásával, a konferencia „csődjéről”, időről-időre felröppentett összehangolt beszámolókkal igyekezett a közvéleményt a hidegháborús céloknak megfelelően megtéveszteni.

Hogyan harcolta ki ilyen körülmények közt Molotov és a szovjet küldöttség azt az ered-

ményt, amelyet a nyugati sajtó se nem mer, se nem tud kétségbe vonni? Ugy, hogy a szovjet javaslatok egybeesnek száz- és százmillió egyszerű ember kívánságával. Ugy, hogy a szovjet javaslatok megmutatják a kérdések megoldásának járható útjait. Ugy, hogy a szovjet küldöttség a legfőnyesebb, legmagasabbrendű diplomáciai művészettel támasztotta alá a béke megőrzését célzó javaslatait.

Nézünk csak meg, hogyan vélekedik a fenti megállapításokról maga a nyugati burzsoá sajtó. A „France Soir” című párizsi lap tudósítója szerint Molotovnak sikerült a berlini konferencián elérnie a szovjet külpolitikát három legfontosabb célkitűzéséig. Nos, miben látja ez a különben szovjetellenes lap a szovjet politikát fontos céljait? „Az egyik — írja a lap, — hogy bizonyos mértékben sikerült elnyitni a nemzetközi feszültséget és így megváltoztatni a diplomácia légkörét. Másodsor, hogy illy módon el lehet jutni a keletnyugati kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítéséhez. Harmadsor pedig, hogy a berlini konferencia megnyitotta az utat a nemzetközi megbeszélések és konferenciák egész sora felé.”

Tehát egy ilyen lap is olyan-
nak ismeri el a szovjet kül-
politika céljait, amely minden
becsületet, békeszerető ember
érdekeinek megfelelhet. Folytas-
suk azonban az említett lap cik-
kének idézését: „Az a mód, ahogy
Molotov a tárgyalásokat vezette — állapítja meg a tovább-
biakban, — egy kissé elcsúsztat-
ta a nyugati diplomáciát és
nem engedte szóhoz jutni. Való-
jában a nyugatnak kellett volna
megtennie a Szovjetunióhoz ha-
sonló javaslatokat a német kér-
dés végleges rendezésének elő-
készítésére... annyi mindenestől
biztos, hogy ezek a javaslatok

Eltemették Sz. D. Blagoevát

Február 19-én külön repülő-
géppel szállította Moszkvából Szó-
fiába Sztela Dimitrievna Blago-
evának, a Bolgár Népköztársaság
Szovjetunióbeli rendkívüli és
meghatalmazott nagykövetének
koporsóját. Sz. D. Blagoeva kop-
orsójának fogadására a szófia-i
repülőtérre megjelentek a teme-
tési szervezésével megbízott kor-
mánybizottság tagjai, miniszterek
társadalmi és tömegszervezetek
vezetői.

Szofia sokere dolgozója jött
el, hogy búcsút veven a Bolgár
Kommunista Párt és a népi ál-
lam kiváló személyniségétől.

Sz. D. Blagoevát tegnap tem-
ették el.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A berlini konferencia eredménye

(a lap a konferencia utolsó nap-
jaiban előterjesztett szovjet ja-
vaslatokra céloz) hatalmas propa-
gandahatást keltettek a német
nép körében... Így ezután —
összegezi fejtegetéseit a „France
Soir” — Molotov mindenkor ke-
zében tarthatta a kezdeménye-
zést és a tanácskozásokat az el-
sőtől az utolsó napig egy kiváló
szakbajnok virtuozitásával ve-
zethette. Ezzel szemben ellenfe-
lei a pókerjátékosok módszereivel
akartak élni és mindenkor
rajtavesztettek, amikor túlzásba
vitték blöffjeiket.

Bármennyire igyekszik is a
„France Soir” a „propa-
ganda” szó közbeiktatásával
csökkenteni a szovjet javaslatok
erőjét és hatását, eszmetudatlansága
egészében a szovjet javaslatok,
a szovjet diplomácia előtti kény-
szerű meghajlást jelenti.

Tévedés lenne persze, ha azt
hinnénk, hogy a nemzetközi kér-
dés rendezésének útja most
már megtisztult az akadályoktól
és most már semmi sem választ
el bennünket az égető nagy
problémák végleges megoldásá-
tól. A hideg háború politikusi
hátrátni kényszerültek egy lé-
pést, de hidegháborús politikájuk
nem adták fel. „Dulles-nak
és legközelebbi munkatársainak
ugyanis az a véleménye — jelen-
ti az „AFP” Washingtonból,
— hogy a nyugati hatalmaknak
és távolkeleti szövetségeseiknek
az erő pozíciójából kiindulva kell
találkoznok Genfben a szovjet
és kínai képviselőkkel”. Dulles és
társai tehát továbbra is „az erő
politikáját” hirdetik, noha az el-
múlt év tanúbizonysága szerint
ez a politika nem sok sikert hoz-
zott számukra.

Ugyanakkor egyes nyugati la-
pok a német és az osztrák
kérdés megoldatlanságát újból
érként alkadják felhasználni ar-
ra, hogy a franciákat meggyőz-
zék az európai védelmi közösség

Párt és pártépítés

Levelek a vezetőségválasztásról

A földesi Petőfi tsz vezetőségvá-
lasztó taggyűlésén a párttagság 95
százaléka jelen volt. Az utóbbi he-
tekben megtartott vezetőségi ülés-
ekre meghívtuk a pártbizalmi elv-
társakat is, ahol feladatokkal biztuk
meg őket a vezetőségválasztó tag-
gyűlés előkészítésében. Ugyanakkor

**A beszámoló elkészítésénél az ő ve-
leményüket is figyelembe vettük.
Igy a vezetőség beszámolója híven
visszatükrözte a pártvezetőség és
a párt szervezet eddigi működését.**

**SÓLYOM LASZLO,
a földesi Petőfi tsz párttitkára.**

**Partszervezeteink életében ma —
felvetette a tag- és tagjelölt-
felvétel eddigi fogynálkosságát.
A hozzászólók elmondották, hogy
igen sok pártönkivüli sztahanov-
vista és élelmiszer dolgozó van,
akikkel eddig a pártvezetőség
nem törődött. Márpedig éppen
ezek közül kellett volna a párt
sorait erősíteni.**

**A párttagok kongresszusi fel-
ajánlása is azt igazolja, hogy az
a párt szervezet jól készült a
taggyűlésre — pártunk harmadik
kongresszusára. A mezőgazdasági
fejlesztéséről hozott párt- és kor-
mányhatározat végrehajtása ér-
dekében patronálást vállaltak a
sárrétudvari gépállomás feletti
segítségnyújtásnak a mezőgaz-
dasági gépek és szerszámok hi-
javításában. Biharnagybajom,
Sárrétudvari és Tetélen
termelőszövetkezeink is. —
Ugyanakkor Papp Imre elvtárs,
a MASZOLAJ motorszerelője a
derecskei gépállomásra kérte ma-
gát, ahol már munkába is állt,
mint művezető.**

**A taggyűlés a vezetőségbe a
pártmunkában komoly tapasztalat-
okkal rendelkező elvtársakat
választott meg. Megválasztották
újból a régi vezetőség három tag-
ját és két új fiatal, friss erőt
erősítették meg a vezetőséget.**

**LAPOSI GYULA,
Biharnagybajom,
községi párttitkár.**

ratifikálásának és Nyugat-Né-
metország gyorsított felfegy-
verzésének elkerülhetetlenségé-
ről.”

Ezekkel a szándékokkal szá-
molnunk kell. Mindent egybevé-
ve joggal lehet bízni azonban ab-
ban, hogy a nemzetközi feszül-
tség enyhítését kívánó erők meg-
tudják hiusítani a hidegháborús
stratégák terveit. Erre mutat a
nyugati sajtó nem egy ilyenirány-
tú beismerése is. „Attól lehet
félni — írja a francia jobboldali
„Auróra”, — hogy az ázsiai
kérdések megvizsgálása kompli-
kálni fogja, vagy esetleg el is
odézza az európai védelmi kö-
zösség ratifikálását”. A „Les
Echos” szerint „a négy külügy-
miniszter megegyezése az enyh-
hülés érzését kelti, s arról győz-
tetli meg a francia parlamentet,
hogy Németországnak az elkövet-
kező hónapokban való felfegy-
verzése megsemmisítene ezt az
enyhülést”. Hasonlóképp véle-
kedik a londoni „Manchester
Guardian” is, amikor megállapít-
ja: „Az Egyesült Államokban so-
kan várják majd, hogy Francia-
ország és Olaszország azonnal
ratifikálja az európai védelmi
közösségről szóló szerződést és
gyorsan megindulhat Nyugat-
Németország felfegyverzése. Ezek
esalódnak fognak, ami újabb fe-
szültséget idéz majd elő atlanti
viszonylatban.”

**Az elmúlt év eseményei a ber-
lini külügyminiszteri érte-
kezlet összeállításának ténye, en-
nek az értekezletnek további
megbeszélésekről szóló határo-
zati szemléltetőn bizonyították
millió és millió ember előtt:
igenis lehet eredményt elérni a
békekért folytatott nemzetközi
harcban, — a tárgyalások útja
igenis járható. Az elkövetkező és
az esetleges további tárgyalások
eredménye nagymértékben függ
attól, mennyire válik tudatosabb
újabb és újabb milliókban, hogy
a nemzetközi kérdések rendezé-
sért folytatott harcukkal, min-
dennapi kiállásukkal békéjük és
biztonságuk érdekében tudják
befolyásolni a világ történelem
menetét.**

Évtized

még most
birja az új
határ is te
a kemény

Aki m
veszi, hogy
mint bárm
Április 4-re
Hajdúszob
várják a v
melni olya
sen, bárm
kék, egy
szeszusan
állat célj
jok valósi
nyelvet cél
szántúli
ket az asz
dolgozó né

Allig
a Tisza v
de már új

A ker
Tisza is be
a most me
bájják az
vel egyidő
ngyobb gé
menység
Most nem
részt elsős
fővezetői
felen hord
20.000 köb
jég, zsonn
a meglévő
keresztül, h
bal partján
múva aztá
többé egy
A Malva-b
nehézséget
emelkedik
mintha az

A duz

hajtó — m
televon volt
olva, viz
banással te
szívó-kotról
Március 31
meder mély
föld ugyan
..November
mással vel
is dolgozat
kon ranggal

A Tisza
szeli át a
vezető vas
épitését m
betonozás
mint ahogy
30—32 fok
hegyek lak
Április 4-r
van a csat
ség van te

Bénye
zik a „szab
bizták meg
milyen hid
Megint
tésére. Az
épitettek a
gítót állító
keveréshez

Lehet
szállítás h
mozgatása
A szükség
A betonoz
zás lebont
lekedés.

A h
az új med
kához, a t
léséhez. P
sárba. Er
földet, s e
nándás, H
mezőket.

Tiszalöktől Hajdúnánásig

(R i p o r t)

Évltizedek óta

nem volt ilyen kemény, hosszú tél. A hideg még most is keményen tartja magát. A februári napsütés még nem bírja az itt-ott félméteres hótakarót megvékonyítani. A tiszalöki határ is téli álmát alussza. De a Tiszalöki Duzzasztó építőin még a kemény tél sem tud kifogni.

Aki már járt a tiszalöki építkezésénél, az első pillanatban észreveszi, hogy a zord idő dacára is nagyobb ütemben folyik a munka, mint bármikor. Nagy cél lebeg a duzzasztómű hős építői előtt. Április 4-re vizet kell adni a Keleti Főcsatornába. Tiszavasvártól Hajdúszoboszlóig termelészövetkezetek, egyéni dolgozó parasztok várják a vizet. Tervezetnek, számitanak rá. Rizset akarnak termelni olyan területeken, ahol eddig még a fű sem élt meg. Merészen, bátran tervezgetnek, mert a duzzasztómű építői — mérnökök, egyzereti munkások állják a szavukat. Pártunk III. kongresszusának tiszteletére tett felajánlásukban azt írták: „Mi, a vállalt kötelezettségek teljes mértékben meg akarjuk és meg is fogjuk valósítani. Ezzel tartozunk pártunknak és annak a műnek, melyet céltartóan, közös akaratral építünk azért, hogy minden szántóúti kis faluban kigyúljon a villany, hogy elkezdjék földjeinkkel az aszály, hogy a kitűzött határidő előtt büszkén jelenthessük dolgozó népünknek: a romkiszóit feladatot becsülettel teljesítettük.”

Alig két hónappal ezelőtt már megtörtént az első nagy lépés: a Tisza vize utat talált az új mederben. Ha még keskeny részen is, de már új útján folydogál a széke Tisza vize.

A kemény hidegben nemcsak az új Tiszaág, de az „öreg” Tisza is befagyott. Hatvan-nyolcvan centis jégpáncél alatt folyik a most még sekély víz. Az alacsony vízállást nagyszerűen kihasználják az építkezés dolgozói. A főcsatorna medrének megépítésével egyidőben kell haladni a régi Tiszaág eltemetésének is. Mennél nagyobb gátat tudnak emelni a folyó útjába, annál nagyobb vízmennyiség jut el az új mederbe és az abból kiágazó főcsatornába. Most nem lehet folytatni a meder elzárását, mert a jégzajlás egyrészt elsodorná a még félig kész zárógátat, másrészt növelné az árvízveszélyt. De az építkezés üteme így sem csökkent. Egész télen hordták a követ Tokajból a Tisza jobb partjára. Több mint 30.000 köbméter kő van már felhalmozva, hogy amint elvonul a jég, azonnal megkezdhesék a meder teljes elzárását. Most épül a meglévő keskeny elzárógát — tetején egy kisvasút a Tiszán keresztül, hogy a jégzajlásig hátralévő időt kihasználva a Tisza bal partjára is nagy mennyiségű követ hordhassanak. Pár hét múlva aztán két oldalról megindul a kőárvány a Tiszába, hogy többé egy eszép víz se jusson át a gáton a régi meder felé. A *Nabna-brigád hős munkái végez ott.* Hóban, fagyban, minden nehézséget legyűrve dolgoznak. Munkájuk nyomán napról-napra emelkedik a kőhegy a Tisza partján. Ugy ömlik ide most a kő, mintha az egész toltaji Kopasz hegyet ide akarnák hordani.

A duzzasztógát

környékén is mozgalmas az élet. A kotróhajók — melyek az új meder mélyítését végezték — egy hónapig telelőn voltak. De nem lehetett tovább várni. A jég nem akar olvadni, viszont a kotróhajók munkájára nagy szükség van. Robbantással tették szabaddá a hajók előtt az utat és a „November 7” szivó-kotróhajóval az élen a napokban megkezdtek a munkát. Március 31-ig 71 ezer köbméter földet kell kitermelniük az új meder mélyítésénél és a főcsatorna torkolatánál. A szivós, kemény föld ugyancsak próbára teszi a hajókat. Csütörtökön eltört a „November 7” vágófeje. A kovacsműhely, a hegesztőműhely egymással vetélkedve fogtak neki a vágófej kijavításának. Éjszaka is dolgoztak, hogy a „November 7”, a kotróhajók „vezére” pénteken reggel már zavartalanul folytathassa munkáját.

A Tiszalök—Tiszadob közötti országút az új meder mellett szeli át a főcsatornát. Az országút mentén van az építkezéshez vezető vasútvonal. A főcsatornán átvezető 2-es számú közúti hid építését még az ősz folyamán megkezdték, de a hid legfontosabb betonozási munkálatai a télre maradtak. Az építkezés vezetői — mint ahogy mások sem — nem gondoltak ilyen kemény télre. 30—32 fokot is mutatott néha a hőmérő a fagypontra, itt a hegyek lábánál. De a hidépítéssel nem lehetett várni tavaszig. Április 4-re vizet kell a főcsatornába. Az épülő hid alatt már készen van a csatorna, de a régi országút még elzárja a víz útját. Szükség van tehát az új hídra minél előbb.

Bényei Sándor elvtárs, a hidépítés vezetője már 35 éve dolgozik a „szakmában”, de ugyancsak nagy gondban volt, amikor azzal bízták meg, hogy a hideg dacára is folytassa a betonozást. Akármilyen hideg van, március 15-re készen kell lenni a hídnak.

Megindult a harc a szinte lehetetlennek látszó feladat teljesítésére. Az épülő hidat nádpallókkal vették körül, s óriási pajtát építettek a hid köré. Két gőzkazánt, két légfúvót, egy kavicsmelegítőt állítottak be, hogy meglegyen a kívánt hőmérséklet a betonkeveréshez, a száritáshoz.

Lehetne sokat írni a nehézségekről. Szén-, cement-, mészsállítás hófúvásban. Betonacél, kő és egyéb hideg, merev anyagok mozgatása dermesztő hidegben. S a hős munkát siker koronázta. A szükséges próbavizsgálatok után elérkezett a nagy pillanat. A betonozás készen, pénteken reggel már megkezdhetők a zsaluzás lebontását. Néhány hét még és már az új hidon folyik a közlekedés.

A lépegető exkavátor

most még a hid mellett szélesíti az új medret, mintha csak „bemelegítene” a még hátralévő munkához, a régi országút és a régi vasútvonal földszávjainak kiemeléséhez. Pár hét múlva a hatalmas gépsoda belemarkol a két földszávbba. Óriás puttonyával napok alatt partra teszi a megmaradt földet, s ezzel szabad lesz a víz útja, folyhat Tiszavasvárt, Hajdúnánás, Hajdúszoboszló határába: megtermékenyíteni a kopár mezőket.

Hiába csattogtatja

jeges fogait a tél, hiába terített vastag hótakarót a hajdúnánási szántóföldekre, szikésekre, az emberek szívében soha nem volt annyi melegség, mint most. Különösen azok a termelészövetkezeti parasztok tekintenek nagy-nagy bizakodással a közelgő tavasz elé, akiknek már az elmúlt évben is gazdagon fizetett a rizs. Tudják, hogy *tavasszal megérkezik a Tisza vize.* Ugy várják ezt, mint egy megígért, nagyon kedves ajándékot.

Ebben a tudatban jókedvűen, kipihenten mentek az emberek a napokban a városi tanács mezőgazdasági osztályára, hogy most már végleg megállapodjanak abban: hol és mekkora területen folytassanak ebben az évben öntözési termelést. A termelészövetkezeti elnökök a tagság határozatát, a mérnökök a város határának térképét vitték az értekezletre. Elhatározták, hogy — az állami gazdaság kivételével — tsz-ek 750, egyéni gazdálkodók 100 holdon rizst, 300 holdon takarmányt, 300-on kukoricát termelnek, és lesz egy négyszáz holdas öntözési legelő.

A talaj fekvésénél fogva a határ nyugati része legalkalmasabb öntözési növénytermesztésre. Itt, a polgári és a tiszacsegei út közötti részen 410 holdról már az elmúlt évben 24 és fél mázsás rizstermést takarítottak be a termelészövetkezetek. Pedig tavaly még tengernyi nehézség állt útjukban. *Kevés volt a víz.* Öntözésre nem alkalmas, lúgos talajvíz állt a félig kész csatornában, csak később jutott el a Tisza vize a Hortobágy folyón keresztül, áttemeléssel. A lúgos talajvizet gipszel közömbösítették.

A határ két részén van még rizstelep építésre alkalmas terület: a tiszacsegei út mentén és fent, ahol a polgári út szeli ketté a földet.

— En a csegei út melletti területet tartom a legalkalmasabbnak — mondotta Nyakó Miklós, a December 21 tsz munkaérdemérem elnöke. Itt lehet a legkönyvebben és a legkevesebb költséggel megvalósítani az öntözést. A javaslatot helyeselte a többi termelészövetkezeti elnök is.

A Ha'adás tsz

kivételével már valamennyi nánási termelészövetkezet sajáttermésű rizst osztott az elmúlt évben tagságának. Hogy a Haladás miért nem, annak története van. A régi elnök lebeszélte a tagságot. Minek vesződjünk vele? Befektetjük a sok munkát, a pénzt és a végén nem lesz abból semmi. Hol van még a Tisza vize, ráérünk még öntözésen törniük a fejüket — hangzottatta.

A tagság megfogadta a rossz tanácsot. De amikor a többi termelészövetkezet rizsből jó termést takarított be, rejtőnösen megharagudtak az elnökükre. Le is váltották, mondván: „Nem kell nekünk olyan elnök, aki megijed a nehézségektől, aki azt tartja, hogy ami jó volt nagypapának, jó az nekem is.” Már január elején bejelentette a Haladás, hogy 200 holdas rizstelepet akar létesíteni.

Még az ősz folyamán megmozdultak a hajdúnánási dolgozó parasztok, lényegében már akkor hozzáfogtak az idei öntözési terv elkészítéséhez. Novemberben megjelentek a Vízügyi Tervező Iroda mérnökei, hetekig méregették a határt. Ekkor állapították meg, hogy egy természetes mélyedés a csegei út és a főcsatorna szögletében, a Fürjhalom alatt — ez kiválóan alkalmas halasztó létesítésre. És ami a legérdekesebb, ez a mélyedés, régesrégén a Tisza vize vágta ki. Tudnillik a Tisza nem először jár a nánási határban. Feljegyezték, hogy a XIX. század végén is ellátogatott már ide ez a szeszélyes folyó (áradás idején, amikor medréből kiöntött), akkor azonban nem sok közönséget volt a látogatásában. Azaz mégis hasznát lehet most venni a régi „munkájának” is.

Ha az 1800-as években váratlanul jött a Tisza, annál jobban várják most, ha nem szerzett akkor örömet és hasznot, annál nagyobbab szeret most. Hogy milyen szívesen látott vendég lesz, azt bizonyítja az is, hogy kényelmes ágyat készítettek számára, hogy jól érezze magát.

Épül, szélesedik

az öntözőrendszer, a csatornahálózat. Már is úgy néz ki a nánási határ, mint egy falevel vastagabb, vékonyabb, egymásból futó erezte. Ha mesterséges útjára terelik a folyó vizét, megváltoztatja az éghajlatot, és új élet keletkezik ott. A természet átalakítása mely nyomot hagy az emberi gondolkodásban is. Ez a hatalmas létesítmény erőt, önbizalmat és a jövőbe vetett rendíthetetlen hitet ad az embereknek.

Január 15-én elkészült a város mezőgazdaságfejlesztési terve. Ezzel egyidőben többtermelési versenyre hívta Hajdúnánás az ország valamennyi városát, községét. A terv részleteiben foglalkozott az 1954. évi öntözési termeléssel is. Most már csak az új rizstelepek építése van hátra.

Az értekezleten résztvevő termelészövetkezeti vezetők abban állapodtak meg, hogy igénybe veszik a kormányzat által biztosított hosszulejáratú kölcsönt az új rizstelepek megépítéséhez. Most már csak arra várnak, hogy enyhüljön az idő, engedjen a föld fagyja. Ugy határoztak, hogy március elején megkezdik a munkát és április végére elkészülnek az új rizstelepek. De nemcsak a hajdúnánási termelészövetkezetek élvezik a természet átalakításának áldásait. Jutott rizstermelésre alkalmas terület a hajdúdorogi Rákosi termelészövetkezet számára is. Ott úgy határozott a tagság, hogy saját erejéből végzi el a szükséges földmunkát.

Ez a munkavállalás

igen nagy jelentőségű, mert a Mezőgazdasági Vízépítő Vállalat már az elmúlt év végén közölte a városi tanáccsal, hogy a tervbe vett rizstelepek megépítéséhez nem tud elegendő gépet biztosítani. Szóbakerült akkor az is, hogy nagy szükség volna a tavasz folyamán 40—50 kubikosra is. Hogyne jönnének, hogyne vennének részt szívesen ebben a szép munkában. Ötven ember már újév napján munkára készen állt. Legszívesebben azonnal földbe vágták volna a szerzőmunkát, azonnal hozzáfogtak volna a föld egyengetéséhez, a vizesárkok ásásához, amelyen keresztül új életet visz a folyóvíz a szomszagos nánási földekre. A hajdúnánási dolgozó parasztok nem ismernek fáradtságot, minden áldozatra képesek, csak jöjjön a Tisza életető vize.

LAVAI ANDRE

Miért nem halad a zsáka gépállomáson a gépjavítás?

Gépállomásunk a gépjavításban a megyében az utolsó helyen áll. A hibát a munka megszervezésében látom. A brudán József elvtárs, a gépállomás főgépésze lenne felelős a gépjavításért. De csak lenne... mert nem sok gondja van rá. Két brigádunk: a Katona- és Szabó-brigád Csökmönön javítja a gépeket. Még a mai napig sem a főgépész elvtárs, sem a körzeti szerelő nem ment ki hozzájuk ellenőrizni, vagy segítséget adni. Ha valami bajuk van, csak telefonon közölhetik.

Nem törődik Abrudán elvtárs azzal sem, hogy iktóanyagja legyen a javító brigádoknak. A napokban az igazgató elvtárs írásban utasította Abrudán elvtársat, hogy a Berettyóújfaluban javító brigádnak küldjön tüzelőt. Még mindig nem küldte el. Persze, hogy hidegben nem úgy halad a munka, ahogy kellene.

A munkaverseny sem volt az egész gépjavítás ideje alatt megszervezve és a dolgozók kezdeményezését sem vette figyelembe senki a vezetők közül. A politikai oktatást is eddig szombaton este tartották, de nem vettek részt rajta a dolgozók, mert nagyobb részük vidékről jár a gépállomásra és szombaton már igyekszik a családjához.

A mi gépállomásunkon nagyon sok becsületes ember dolgozik. — Ezúton kérem őket: hívják egymást versenyre. Nálunk is meg van annak a lehetősége, hogy a versenyben élenjárókat megjutalmazzuk. Nagy Sándor elvtársat pedig arra kérem, hogy brigádját a politikai oktatásban is olyan jól vegesse, mint az ősszel a szántásban, vagy most a gépjavításban.

CSOMBORDI KALMAN
zsáka gépállomás.

Kiváló eredményt ért el a Lozinszkij-mozgalom aiktalmazásával a MAV debreceni Igazgatóságának egyik MSZT-brigádjá

A MAV debreceni Igazgatóság minden dolgozója tagja az MSZT-nek: az elmúlt év folyamán 47 MSZT-brigád alakult, a szovjet módszerek alkalmazása terén legjobb eredményt az MSZT-brigádok tagjai érték el. Különösen eredményesen alkalmazták a Lozinszkij-módszert. A mozgalom különösen az elmúlt év óta fejlődött jelentősen. Ekkor alakult meg a Könyvelésügyi „A” fősoport 22 tagú MSZT-brigádjá. A brigád 1953-ban a Vasutas-nap tiszteletére „Éke év” versenyre hívta a MAV miskolci Igazgatóságának Könyvelésügyi „A” fősoportját. A debreceniek tervet dolgoztak ki a munka-rend pontos megállapítására. Megállapították, hogy egy dolgozó melyik napon milyen feladatot köteles elvégezni.

A Lozinszkij-mozgalom helyes és sikeres alkalmazásával a Könyvelésügyi brigád megőrizte a túlórázás. Az eddigi havi 249 óra helyett most 192—208 óráig dolgoznak 30 nap alatt. A könyvelés állandóan naprakész állapotban van. A zárlatot is pontosan határidőre elkészítik. A Lozinszkij-mozgalom eredményeképpen úgy a MAV miskolci, mint a debreceni Igazgatóság a pénz forgási sebességének meggyorsítására indított versenyben is ére tört. A két igazgatóság közötti versenyt havonként értékelik. Egyik hónapban a miskolciak jönnnek Debrecenbe, a másikban a debreceniek mennek hazájuk. A MAV debreceni Igazgatósága MSZT-szervezetének versenyzslóját legutóbb a miskolci dolgozók szereztek meg.

A PÁRTTIKÁR

A szobába lépv a villany-
ra esett a tekintetem. A falon
még látszott a friss vakolat he-
lye, ahol falba süllyesztették a
vezetékét. A házasszony elkap-
ta pillantásomat: december 21-én
gyült ki a villany, először az új
kültúrházban, majd sorban a
lakóházakban és az utcákon is.
— magyarázta.

A szoba kellemes és tiszta volt.
A cserépkályhában pattogott a
tűz, ami még otthonosabba tette
a lakást. Darna bútorzat, az ab-
lakon képmunkafüggöny. Olyan
rend volt, mint egy gyógyszer-
tárban. A fiatalasszony a harmá-
dik gyermeket várja, mégis ál-
landóan, járáshatástanul sürgő-
forog. Eljár a szemérmunkákra,
példát mutat a tanulásban is,
párttitkár feleséghez illően.

Ebben az épületben van a községi
pártbizottság irodája is.
Husztli Sándor titkár elvtársat a
dolgozók gyakran felkeresik
ügyes-bajos dolgokkal. Hova
mennének, ha nem a község gaz-
dálkodás? — A multkor Császár
Miklósné 4 holdas dolgozó pa-
rasztasszony kopogtatott be:
— Szabadság! — köszönt.

A titkár helyet kívánta. Az
asszony nem tudta hogyan kezd-
je. Látra a bátorító tekintetű,
mégis elmondta sérelmét: sertés-
beadásra tért, beadta ami
járt, mégis követelt még tőle a
tanács 38 lólo hízórt sertést. A
párttitkár elment vele a tanács
bejuttatási csoportjához, ahol már
többesr járt Császárné, de még-
sem törölték a jogtalan követel-
ést. Előkerültek a beadási lapok
és percek alatt megállapították,
hogy Császárnénak igaza van;
maradtaklanul eleget tett be-
adási kötelességének.

Nemrégben Hajdúsámszonban
több mint 100 dolgozó jogtalan-
ul megadóztatott a tanács. Volt
nagy sürgős-forgás a pártbizottsá-
g irodájában, mert a párthoz,
Husztli elvtárhoz fordultak or-
voslásért. Nem volt könnyű tisztá-
zani a dolgot. Még ha párttitkár
is valaki, akkor is nehezen
ismeri ki magát a bürokrácia út-
vesztőjében. A pártbizottság fel-
hívta az illetékes szervek figyelmét,
ahol aztán elintézték a dol-
gozók jogos panaszát.

Husztli Sándor elvtárs azonban
nemcsak annak köszönheti népszer-
ségét, hogy védi a dolgozók érdekeit
és lelkiismeretesen el-
intézi ügyes-bajos dolgukat. Az
embert, a jóbarátot látják benne
a falu parasztjai. Ha vigadnak,
együtt vidámad velük a párttitkár
is, de előzőnek jelenik meg ott is,
ahol baj van. Így mondták: ezt
el a község lakói.

Egy évvel ezelőtt üthónapos
pártiskolára készült, éppen amikor
megfázott, 40 fokos lázban
feküdt. Egyik éjjel ideges kopog-
tatásra lett figyelmes.

— Titkár elvtárs! Jőjjön azo-
nal, kigyulladt a malom!

Hiba rimádkodott a felesége:
„maradj, hiszen beteg vagy, el-
oltják nélküled is a tüzet”, —
percek alatt felöltözött és elro-
hant. Tűzoltókért telefonált, majd
odafelé tartott, ahol legnagyobb
volt a veszély. Hajnalban ke-
rült haza, esuromvízesen, meg-
pörkölődött bőrrel, kiégett ruhá-
val. Csomagolt és elutazott Bu-
dapestre. Erős szervezete legyőzte
a betegséget. Tudásában meg-
gazdagodva tért haza a pártiskola-
ról.

Nem csodálat, ha ezt az
alacsony barna embert szeretik
és tisztelik a sámszoniak, hogy
tízbe mennének érte, mint ő a
nép vagonjára. Ha végigmegy
az utcán szürke kabátjában itt is,
ott is megállítják. Szívesen el-
beszélget még egy gyerekkel is.

— Nagyon elfoglalt ember —
magyarázta a felesége, miközben
egy pillanatra sem vette le a szemét
két eleven fiacskájáról.

este a termelőszövetkezetben volt
vezetőségi ülésen, most újra oda-
ment, hogy megtekintse az állat-
állományt. Még húsz évesek sem
voltunk, amikor összeházasod-
tunk. Eleinte sokat sírtam, mert
legtöbbször egyedül maradtam
otthon. Először alapszervezeti
titkár volt. Két ízben, összesen
két hónapot pártiskolán töltöttem,
közben tartalékos tiszt iskolán
is volt. De még mindig keveseli
a tudást. Most a dolgozók iskolá-
jába jár hetenként háromszor.
Ő vezeti a propagandisták kon-
ferenciáját, máskor gyűléseken
van. Bizony, kevés ideje jut a
család számára.

Ezeket talán nem is panas-
léppem mondja a fiatalasszony,
hiszen szemel megértően csillog-
nak. Talál most már elfoglaltsá-
got ő is, üzemevezetője a községi
mozinak és az MNDSZ-ben tölti
estéit. Sokszor a társadalmi munka
végzése közben találkozik a
férj és a feleség. Semmi sem
előzöbbség egymással, — mint
bárki mással szemben, ha valami
hibát követ el valamelyikük.

Amint néztem a velem

szemben ülő párttitkárt, nyomát
sem láttam arcán a fáradtsá-
gnak. Még 30 éves sincs és ezek
gondjait viseli a vállán. Nemszo-
kára három gyermek apja lesz.
Legszívesebben községének erede-
ményeiről, terveiről beszélt. Hogy
szépen berendezett új kultúrottho-
nt, villanyt kapott a község, a
tanjai iskolákat helyreállították
és kibővítették. Ebben az évben
még egy iskolát és bölcsődét épí-
tenek.

— A kormányprogramm ná-
lunk is növelte a dolgozó parasz-
tok termelési kedvét — mondo-
ta, — de még alaposabban, rész-
leteiben meg kell ismertetni ve-
lünk a terveket. Eddig több mint
100 kigyűlést tartottunk. A nagy
feladatokat részekre bontjuk; a

pártbizottsági üléseken fontos
részfeladatokat tárgyalunk meg.
Az egyénileg gazdálkodók is ter-
veznek és mindenképp a párt-
tól várják ehhez a segítséget. A
község terveit együtt dolgoztuk
ki a dolgozó parasztokkal, a ter-
melési bizottság tagjaival. Eddig
egy hold homokon átlag 2 mázsa
rosszot tudunk termelni. A kor-
mányprogramm lehetővé teszi,
hogy a terméshozam értékét meg-
sokszorozzuk, úgy hogy még eb-
ben az évben 150 hold szőlőt te-
leplítsünk a község határában.

Kilenc éves voltam, amikor

Nyírábrányból szüleim Sámszon-
ba költöztek. Akkor már kisko-
csis voltam Láng Sándor föld-
birtokosnál. Később a debreceni
fekete földekre jártam aratni,
kapálni. Iskolába csak két évig
tudtam járni — amit most póto-
lok, — ifjúságom éveit örökös ro-
boiban teltek, mégsem volt raj-
tam 16 éves koromig új ruha.
Szegénységben és sötétségben
nőttem. Néha hallottam az öre-
gebb cselédektől egyet-mást ar-
ról, hogy van egy ország, ahol
nincsenek urak és az embert
szerint értéklik, hogy mennyi
hasznot hajt a társadalomnak.
Bárcsak nálunk is így volna! —
sőhajtottam fel sokszor, amikor
megkaptam a hitvány bért em-
berfeletti munkáért.

Negyvenötben — bár

még ismeretlen volt számomra a
jövő — éreztem, hogy most a mi
világunk következik, márcsak
azért is, mert elkergettük az ura-
kat.

Azóta rájöttem, hogy ez még

kevés. Nekünk kell úrrá lenni a
nehézségeken, nap mint nap új
csatát nyerni azokkal szemben,
akik a multat szeretnék vissza-
hozni. Keményen megdolgoztunk
azért, ami van és erőnk tudatá-
ban még keményebben harco-
lunk a jövőért.

EMLEKEIM KÖZÜL...

ládi „ébredőóra” már hajnal
kukorékkolt.

A mese fonala rendszerint an-
nál a batyunál kezdődött, amit
13 éves korában akasztott nagy-
apám hátrára az apja, hogy vi-
lágnak eresse isten segédelmé-
vel. Ettől kezdve a mesében egy
egész világgá tágasult az or-
szág. Így visszatértem nem is
csodálom ezt. A gyalogút min-
dig aránytalanul hosszabbnak
tűnik. Kalandozás állás, munka
után. Aztán a katonáévek Háry
Jánost megszegényítő halandjai
következtek. Ilyenkor, — mivel
rendszerint olt kucorogtam a
mellette lévő széken — mindig
rám hivatkozott. Tudniillik a
huszárügysztrungot, — mert
huszár volt az öreg, büszkén
vallotta is ezt élete végéig, —
a két dolmányt, a piros nadrá-
got már én érzem ebben az
időben, mint nagyapám legbe-
csesebb ajándékát. Szóval rám
hivatkozott, én meg bólogattam,
mert egy ilyen tárgyi bizonyíté-
k nagyban növeli a szavak hi-
telét.

Úgy általában a tizedik, tí-
zenkettedik pohár után ért el
nagyapám a máig. A ma nem
jó téma. Különbben is mindenki
látja, éli. Így gondolhatta, mert
ilyenkor egy merész fordulattal
rendszerint átkanyarodott fan-
táziája szárnyán a jövőbe. Kez-
detben ez sem volt különösebb,
mint a mese eddigi része, csak
sokkal szebb. Sokkal szebben,
sokkal jobban élt ebben a vilá-
gban nagyapám is, meg minden-
ki. De aztán egyre inkább ma-
gával ragadta a lendület és egy-
re merészebben rugaszkodott el
a valóságnak már eddig is elég
ingatlag talajáról. Ilyenkor az
utópista szocialisták gondolatai,
Verne fantasztikus írásaival ke-
veredtek nála. Meséjében kü-
lönös, furcsa emberek éltek még
különösebb és furesabb történe-
leteket. Mégis olyan elevenek és
meggyőzőek voltak a képei, hogy
megmaradtak az emberben és
egy kicsit csalódottnak érezte
magát, amikor az élet nem vál-
totta ezeket valóra...

Örömmel fogadtuk a munkarend szabályozásáról szóló minisztertanácsi határozatot

Örömmel olvastuk a minisztertanács határozatát, amely rendezte
az állami hivatalok munkarendjét. Azt hiszem ennek a rendeletnek na-
gyon sok asszony örül — velem együtt. A mi családi életünkben is
megszokottá vált már az, hogy férjem korán reggel elment és a késő
esti órákban tért haza. Természetesen ilyenkor már nem igen beszél-
gettünk, nem szórakozhattunk. Sokszor elkeseredtem emiatt.
Most már a határozat után férjem is több időt tölthet idehaza,
több gondot fordíthat családjára. A munkarend szabályozása ugyanak-
kor elősegíti azt is, hogy férjem sokkal alaposabban felkészülhessen
a különböző értekezletekre, párttörténelmi konferenciákra.
APAGYI LAJOSNÉ,
Debrecen, Kossuth utca 11.

A Mezőgazdasági Akadémia Tangazdaságának fogadalmá

A tangazdaság dolgozói február
12-én termelési értekezletet
tartottak. A gazdaság főagronó-
musa beszámolójában részletesen
foglalkozott az elmúlt évi mun-
kával és eredményekkel, vala-
mint a hiányosságokkal is, a
növénytermeléssel és az állatte-
nyéssel egyaránt. A beszámó-
lóhoz igen sok dolgozó szólt
hozzá. A felszólalásokban sokan
vállalták tetteket a harmadik párt-
kongresszus tiszteletére.
A többek között Nagy Sándor
és B. Nagy András a gazdaság
fejlesztésére vállalták, hogy a je-
lenlegi 10,7 literes fejési átlag-
ukat a pártkongresszus tiszteleté-
re 13,5 literre, Jenői Sándor a 10
literes átlagát 12 literre, Papp
Lőrinc fejőgulyás 11 literes átlagát
13 literre emeli.
A gazdaság többi dolgozója is
tettek vállalt. Például Borács
János a gazdaság vezető mecha-
nikusa vállalta a pártkongressz-
us tiszteletére, hogy a gépmű-
hely gépjáratási tervét határidő
előtt 3 nappal befejezi, hogy az
istálló és a trágyatelep közötti
mezeli vasutat felszereli és egy
akkumulátortöltőállomást készít
el munkatársaival.
Piskolti László övöndék bika-
fejőgulyás vállalta a gazdaság tiszta-
sági versenyre hívta ki a gazdaság növényde-
műző gondozóit.

A megye kertészei készülnek a korai zöldségfélék termelésére

Még vastag hótakaró borítja a
termőföldeket, de a zöldségter-
melő kertészek már készülnek a
tavaszra. Már február hónap ele-
jén, kint a termelőcsoportoknál
és az egyéni kertészeknél meg-
kezdődött a melegágy elkészíté-
se. Az elkészített ágyakban egyes
helyeken már ki kelt a saláta,
retek és a korai káposztafélék. A
Rákosi-telepi Petőfi termelőszö-
vetkezetben, ahol Ujj Lajos a
kertész, szorgos munka folyik.
Tíz hold öntözéses kertészetnek
biztosították el a melegágyat, eb-
ben fejlesztik, nevelik a korai
zöldségfélék palántáit. Ugyan-
ilyen gondos, figyelmes munka
folyik a beltelepi Lenin tsz-nél
is. Az 1953-as gazdasági évben a
gugyori Petőfi tsz zöldségtermelő
szövetkezte volt a legjobb, a ta-
gok az 1954-es gazdasági évben
még nagyobb eredményt akar-
nak elérni.
Szilágyi Gábor egyénileg dol-
gozó kertész már bejelentette a
MEZÖKER-nek, hogy nagymeny-
nyiségű korai salátája lesz és a
vállalat számíton az árújára.
A MEZÖKER segíti a kertés-
zek munkáját, a szerződött zöld-
ségfélékre ingyen vetőmagot biz-
tosít és ezt idejében el is juttat-
ja a termelőkhöz. A termelőszö-
vetkezetek már megkapták a
korai vetőmagvakat.
Köszönik Emil,
a MEZÖKER agrónómusa.

Pesti helyi Tett

NEMZET a
kor még nek
amikor a va
ember keze.
gyellen tél
minden emb
akkor a gép

Megnyit
gépállomása
cróval megít
lás. A munk
nem támaszt
és igért alk
anyag, a he
fontos szervez

ROSZKOS

néha-néha ka
mennyiségét.
még szélszede
A gépjárató
ég alatt, csúsz
gezték munk
nem nagyon
mert a nagy
másan kisci a
szerelek, tra
nem adták fel
bizak abban,
készülnek a
igazgatóság a
dott arról, ho
get, joró teá
val, s váltás
dolgozókat.

KET HETT
segítség érke
ra. A kötelek
lettől ROSZK
vezetésével eg
kopogtatott be
adájába.

— Segíteni
— Es a meleg
gépállomás dol
érkeztek mo
hogy köszönjü
hogy a segíts
dik órában ér
tiek nemcsak s
ják, hanem es
nagymennyiség
rűbelül 10
traktortól, k
komplett heges

Roszkos
ri Mihály elv
vezető gépész
látják. Megind
idő betartásér
hó és egyéb
Roszkos János
dolgozott mint
napokon heges

Az öttagú b
tetlenüliekkel
együttműködés
hozott. Így há
táridő előtt tel
léleni géppáló
jelenthetik: „
elkészültünk!”

PENTEKEN
ei a Roszkos-b
tész férjak sz
sál kezelt: kösz
— köszönet a
sért...

— Obersovszky Gyula. —

Pesti munkások helytállása Tetétlenen

Nehéz a vasas munka, de akkor még nehezebb, ha hideg van, amikor a vashoz hozzáragad az ember keze. A szokásosan kegyetlen tél próbára tett most minden emberfajtát, s ha valakit, akkor a géppallososok dolgozóit.

Megyünk egyik legnagyobb géppallosos tetétleni. Nagy erővel megindult ott a gépjavitás. A munkalendületet azonban nem támasztotta alá az igényelt és ígért alkatrészek, a nyersanyag, a hegesztőapparát és a fontos szerszámok érkezése. Csak

ROSZKOS JÁNOS FŐGÉPÉSZ

néhá-néhá kaptak jelentéktelen mennyiséget. Az erőgépek ekkor még szétszedve álltak.

A gépjavitó brigádok kint az ég alatt, csillogó hidegben végezték munkájukat. Igaz, ezen nem nagyon lehetett segíteni, mert a nagy kapacitású géppallososon kicsi a szerelőműhely. A szerelők, traktorosok azonban nem adták fel a harcot, bár nem bíztak abban, hogy határidőre elkészüljön a gépjavitással. Az igazgatóság azonban gondoskodott arról, hogy enyhítse a hideget, jóró teával, halinacsizmával, s váltás ruhával látja el a dolgozókat.

Két hettel ezelőtt nagy segítség érkezett a géppallososra. A Közlekedési Útépítő Vállalattól Roszkos János főgépész vezetésével egy öttagú brigád kopogtatott be a „pállomás” udájába.

Segíteni jöttünk, elvtársak! — Es a meleg fogadtatás után a géppallosos dolgozói még azt sem érkeztek mondani örömlükben, hogy köszönjük, csak érezték, hogy a segítség a huszonegyedik órában érkezett. A budapestiek nemcsak szaktudásukat hozták, hanem csapdát, perselyt, nagymennyiségű csavaranagyát, körülből 10 mássa anyagot, traktorhajtót, kormányrudakat és komplett hegesztőapparátot.

Roszkos elvtárs és Csatari Mihály elvtárs, a géppallosos vezető gépésze rögtön munkához láttak. Megindult a harc a határidő betartásáért, a hideg, a nagy hó és egyéb nehézségek ellen. Roszkos János csak két napot dolgozott mint szerelő, a többi napokon hegesztett.

Az öttagú brigád munkája a tetétleniekkel való eredményes együttműködés nagy eredményt hozott. Így három nappal a határidő előtt teljesíti tervét a tetétleni géppallosos. Hétjón este jelentéshetők: „Műnőségi munkával elkészültünk!”

PENTEKEN ESTE búcsúzott el a Roszkos-brigád. Keménykötésű férfiak szorítottak egymással kezét: köszönet a segítségért — köszönet a barátai fogadtatásáért... — FABIAN —

„HOVÁ SZÚRJUNK?”

A „Dongó Színpad” műsora

A „Dongó Színpad” műsora körül komoly vihar kavargog. Egyesek felháborodva ítélik el, destruktívnak, sőt ellenforradalmi hangúnak bélyegzik. Mások, a műsor minden egyes mondatát, amely állami és pártszerveink, hivatalaink hibáit csúfolja ki, ragyogónak, nem mindennapinak, hősiesség kiáltják ki. A két tábor kölcsönösen elmarasztalja egymást. A két veszekedő között az irodalmárok némán hallgatnak — isten ments, hogy véleményükkel vagy netán munkájukkal segítsék ezt a merőben új kezdeményezést. Persze, az is lehet, hogy éppen el vannak fogva. Ertekezéseket írnak talán arról, mi a szatíra és hogyan kell azt írni?!

Igy áll a helyzet a szaktekin-télyeknél, hozzáértőknél, a hivatalból politizálóknál. A közönség azonban sorbaáll egy-egy jegyért. A lakosság minden rétegében — nemcsak a levitézettek, deklasz-száltak és reakcióosok körében, ahogy ezt némelyek állítják! — hallatlan nagy az érdeklődés. Nem hivatásos művészek rég nem arattak ilyen osztátlán sikert.

Jómagam, bevallom, számos előítélettel ültem be a Járásai Kultúrotthon nézőterére. Hisz annyi mindent hallottam innen is, onnan is! Megkezdődött az előadás. Jeges komorsággal figyeltem. De eltelt néhány pillanat és elnevettem magam csendesen. Aztán még egyszer hangosan. Aztán már sokszor. Egyszóval végignevettem az egész előadást, miközben rengeteg gondolatot szöregtettem bennem.

Először egy régi ókori mondás ötlött eszembe, mely valahogy így szól: „nehéz szatírát nem írni!” Ezzel én ott rögtön vitába szálltam. Szatírát írni nemcsak a székes feladat, de — legyünk őszinték — ma egyáltalán nem könnyű. A múlt idők nagyjai általában szembenálltak az adott nyomórenddel, s irágaikban annak alapjait támadták. (Vagy legfeljebb kényszeredetten elfogadták a létet, mert igazabb rendre lehetőséget nem láttak. Ezek is ostromozták minden oldalról!)

A ma írója — s vele minden becsületes ember — népi demokratikus rendszerünkkel nem szemben — mellette áll. Ugyanakkor hivatás, kötelessége bírálni ferdeségeit a rendszer egyes intézményeinek, mulasztásait egyes egyéneinek, legyen az egyszerű polgár vagy miniszter. Egyik oldalról tehát e rend igazságába vetett törhetetlen hit, e rend igazának szembeszökő hirtetése, a másik oldalról pedig e rend eszményeitől eltérő minden cselekedet merész leleplezése, tekintet nélkül elkövetőjére — ez a szocialista szatíra. Elméletileg ez a kettősség magától értetődő igazság. Gyakorlatilag megvalósítani azonban nem egyszerű feladat. Minden jószándék, őszinteség, segíteni akarás ellenére, könnyen érhet el ellenkező hatást a mű, mint szántunk neki. Könnyen adódhat elő, hogy több apró — az állam helyes intézkedéseinek rossz végrehajtásából eredő — hiba kipellengérezése olyan összképet ad a nézőnek, hogy nálunk minden úgy rossz, ahogy van (pl. Uborkafa.) De az is előfordul, hogy egyes helyeken fel-

lehető bajokat úgy ábrázol az író — legtöbbször itt is akarata ellenére — hogy azt az érzést kelti: ez általános jelenség. De akkor is lelepleznek veszélyek, ha egyes hibákért igaztalanul marasztalunk el egyeseket. Pl. gyakorlólát mostanában a legkisebb közönségben történő ferdeséget is a feloldozást a kormányra, a minisztériumokra hárítani. Persze, az is megtörténik, hogy az író a kisembert veri el a port olyan hibáért, ami szükség szerűen adódik felsőbb fórumok rossz működéséből. A szatíra nevelő, leutazó mutató hatása sem érvényesül mindig jó irányban a gyakorlati folyamán.

Egyszóval sok a probléma. De ezeken csak akkor lehet átjutni, ha frünk, egyre több szatirikus művet írunk, s nemcsak a kritiké- zünk, aggodalmaskodunk.

Üdvözlét és köszönet a Szta-niszlavszkij Munkástudiónak, hogy nemcsak beszélt, de cselekedett is. Rendszeresen népszerű, könnyed, mulató formában — felhasználva a kabaré jó hagyományait — „görbetűkröt” tart a város elé. S bár ez a fűkér néhol még homályos, néhol erősebben torzít a kelleténél, mégis bátor és hasznos tükröz.

A műsorban kis hobozatok, magánszámok, tréfák, versek szerepelnek tarka össze-visszaságban. A legértékesebb kis műnek a „Citromcsinálta doktor” című hobozatot tartom. Kétféle helyzetkomikumokra épülve szellemen figurázza ki mind a korrupt boltozatót, mind az „ajándékot” szívesen elfogadó orvost. Kacagnom kellett rajta elejétől végig — közben mérhetetlenül haragudtam. Eszembe jutott, hogy multkor beteg kisfiamnak nem vihettem haza citromot ilyen csibészség miatt.

A „Téma Körül” című kis szatíra bátran viszi színpadra egyes szemábránvizezőket — demagóg, hortív, vizet prédikáló működését. Egyes hallgatók ostoba viselkedését. Ez is nevetett, de dühít is. (Mennyit ártanak az ilyenek a párt eszméjének, hogy lejáratják!) Ilyen hibák bőven vannak, tehát ezt ki kell csúfolni! Persze, szerencsésébb lett volna, ha ebben a szemábránviban ugyancsak humoros, de tanulmányos ember is helyet foglalt volna. Természetesen nem szempontszerű pozitív hősré, száraz „ellenpótlagra” gondolkod (isten ments!). De még így is, állítom, a közönség túlnyomó része helyesen értelmezi és nem általában a szemábránvok kicsüfölését reagálja belőle.

Igen ötletes a Túrógvár „68 tagú” táncosportjának bemutatása (négy ember képviseli mind a hatvannyolcat). A táncmozgalmunkban elterjedt a színvonalatlanság, tartalmatlanság. Jogos tehát ez a kis szatíra! Akinek nem inge, ne vegye magára! S aki ebben a népi táncmozgalmunkban elterjedt a megszűlését látja — az vessen magára!

A „Vidéki” nagybácsiról szóló Karinthy-jelenet színporkázo gyöngyszeme a kabaré irodalomnak. Okos dolog volt eljátszani. A halandzsza nálunk sem ismeretlen jelenség, sajnos. A visszafelé elmondott életrajzot (ugyancsak Karinthy) kár volt erőtetetten összeházasítani az értelemetlen rendezetek bírálatával.

Több gondot az utcák tisztántartására

Örömmel olvastam a „Néplap” február 16-i számában dr. Fónay Sándor egészségügyi osztályvezető „Egészségünk védelmében” c. cikkét, amely a városok, falvak és utcák rendbentartására és a parkosítására hívja fel a figyelmet.

Szép és nemes elgondolás. Sajnos, sokan nem veszik ám figyelembe, még az egészségvédelmi

Jóval ötletszegényebb volt a bürokrata igazgatót kifigurázó kisjáték (aki saját bürokráciájának köszönheti, hogy leég a háza). Itt erősebben kellett volna érzékelteni, hogy nem magát a hivatali rendet, hanem annak értelemetlen túlhajszolását ítéltük el. A 2004-ben játszódó kisjáték nem tettett. A pasziliát ebédelő, feketekávéinjekció formájában fogyasztó ember, elcsépett és cinikus polgári elképzelés. Jobb formát kellett volna találni a mára vonatkozó bírálatok elmondására.

Az összes számokról nincs hely, sajnos, beszélni. De mégis meg kell említenem azt: kár, hogy a műsor jelentős része szokványosan és már kisvártatva a lakáshivatalt és a KIK-et csépett agyba-főbe. Tipikus esete annak, hogy két szerencsétlen vállalatot kiáltunk ki bűnbaknak azért, mert az ország egyik legnagyobb problémáját, a lakáskérdést nem tudja megoldani. Az ilyen jelenetek közül kirívóan rossz az a tréfa, amelyben a „hős” egy elgázolt ember lakását rohan kiigényezni. (Csak egyik ember halála árán kap egy másik ember lakást minifunk?) Ez a jelenet bántó, hazug. Vitartható Bugyi Sándor létfogósága is. Az viszont vitánfelül, hogy beszéde nem debrecenies, hanem agyva.

Általános hiányossága a műsornak, hogy keveset foglalkozik a külső elcsépett, a háborús uszítók kipellengérezésével. Az ilyen irányú két jelenet gyenge, a legkevesebb hatással van a közönségre. Még nagyobb bűn az, hogy egy árva szót sem szól a belső ellenségről, a kapitalizmus ittmaradt árnyékairól, a letűnt osztályok közénk furakodó csúrfogóiról, az újra telburjanzó kapitalista szemérről és így tovább. Pedig az utóbbiról hallgatni annyira, mint el nem ismerni veszélyességét. A fentiek okozták: azt végső soron hogy — bár a műsor jórésze értékes, hasznos — az összkép erős hiányérzetet kelt. Akaratlanul azt sugározza, hogy elgázoltunk az államgépezetbe kell szúrunk a Dongó illánkját. Hozzájárul ehhez a rossz, telmuntatlan konferenciák. A következő műsorban ezt a jelentős hibát ki kell javítani!

A Dongó Színpad társulata írd és mondd: há! Jó. Ober-szovszky Gyula, a társulat anyja, nevelője, a műsor egyes számainak írója, egészenek rendezője. A többiek Heller József, Pálfi József, Tóth Sándor, Molnár Gábor és Pálfi István játszottak és nagyrezt írták a műsört. Maga az a tény, hogy öt ember (kár, hogy közöttük egy nő sincs) egy teljes műsört tud színvonalú mércével is mérve kénytelen eladni, bizonyossága az együttes kiemelkedő értékének. Sajnálom, hogy nincs hely az alakításoknál, a színészi munka kérdéseivel foglalkoznom. Szívesen leszem ezt egy másik cikkben! Így csak annyit: sok hivatásos színész is tanulhatna tőletek!

Végezetül szeretném kijelenteni: örömmel segíték, ami tőlem telik, nektek. Ilyen kijelentés remélem, még sok elhangzik a művészet berkeiben szaladgálók körében.

Szécsi Lajos

A berettyóújfalui járásban a géppallososok hátráltatják a szelektorozást

A berettyóújfalui járásban szeretnének gyorsabban haladni a szelektorozással, de a géppallososok hanyagsága miatt lassan halad a munka. Bakos Lajos járási főagronómus jelenítette, hogy a járásban lévő 9 szelektor közül az elmúlt héten 4 nem dolgozott, mert nincs kijavítva. A cseplégek javítják, de a szelektorokat, melyekre most van sürgős szükség, nem javítják idejében. A géppallososok megvele igazgatóságának erőlyesen rendelkezni kell teremteni ezen a téren, mert ez nemcsak a berettyóújfalui járásban probléma.

Az őszi siker után miért pihen a derecskei járás?

A járások fellütrágyázási munkáját értékelte a megyei tanács és megállapította, hogy az első 29,2 százalékos teljesítéssel a polgári járás. Az utolsó helyen szerepelnek a derecskei járás. Jogos a kérdés, miért lettek utolsó a derecskeiek, hiszen rákán maradtak le mezőgazdasági munkák végzésével. Bebizonyították ezt az őszi is azzal, hogy első helyen végeztek a trágyázási terv teljesítésében. A termelőszövetkezetek 162, az egyéni dolgozó parasztok 141 százalékra teljesítették a tervet.

Most a fellütrágyázási terv teljesítésénél a derecskei járás 1,4 százalékos „eredménye” azt mutatja, hogy az elbizakodás ütötte fel a fejét és az őszi siker után pihenni akarnak. Igen helytelen magatartás ez. A járási főagronómus is azt mondja: — Mi az őszi kihordtuk az éret, ismétlőtrágyát a földekre, leszántottuk. Kevés maradt, azért nem tudunk most annyit teljesíteni, mint a polgári járás.

A helyzet nem egészen így áll. Van még a járásban érett trágya a fellütrágyázáshoz. Sok egyéni dolgozó paraszt istállója közelében található, amelyet ha mos, kihordnak, jelentős mennyiségű kenyérgabonával (öbbit takarítanak be a járásban).

A termelőszövetkezeteknél is található még érett trágya. Is a hajdúszovátai Új Kenyérnél is van melegágy a kikérült trágya elégséges, de azt még nem hordták ki. A kismarjai Boeskaik is van kihordatlan trágya. A hajdúszovátai Vörös Csillag 20 holdon elvégezte ugyan a fellütrágyázást, de még 10 holdra elégséges érett trágya van a tanyánál. A szovátai hájárban arról szoktak panaszkodni, hogy alacsony a termésátlag. Itt az alkalmom, hordjanak ki minden éret trágyát a gyengén telelő kenyérgabona erősítésére, több kerül majd így a zsákba.

A járás vezetői, továbbá a községi tanácsok jobb szervezői, fellütrágyázási munkával harcoljanak a fellütrágyázási terv teljesítéséért. Legyen gondjuk arra, hogy minden mássa éret trágya sürgősen a földekre kerüljön. Fordítsanak erre a mostani munkára is annyi gondot, mint a kora tavaszi fellütrágyázás előkészítésére. Ezen a téren már példás munkát végeztek a derecskei járásban. A termelőszövetkezetek megrendelték 630 mássa pótsót, a műtrágya már a járásban van. Az egyéni dolgozó parasztok 13 vagon pótsót rendeltek, ennek a mennyiségnek több mint felét megkapták már.

Az eddigi intézkedések alapján a járás kenyérgabona területének 96 százalékát megtrágyázzák. Szép teljesítmény lesz ez, de előkészület a fejtrágyázásra. De ne felejtsek el a derecskei járásban, hogy a jó ismétlőtrágyát nem pótolja semmi. Nézzenek körül a járásban alaposabban. Gyorsítsák meg a fellütrágyázást, mert az 1,4 százalékos eredmény nem dicsőséget, hanem szégyent jelent. (Bencze)

HÁRMAN EGY CSALÁDBÓL

Közel ültem hozzájuk: nemrég rakott fűszék meghejt melegében. Az asszony egy tekintélyes mélyöblű karosszékbe telepedett, a férj vele szemben az asztal mellé ült. Jöcskán délutánra járt már az idő, mikor életükről, sorsukról az első mondatokat lejegyeztem. Kint vaskos homály telepedett a kert tömzsi barackfáira, a Forgács utca is lassan a köd folyékony vattájába veszett. Ez mitsem zavart, mitsem érintett bennünket. A szűk, de ragyogóan tiszta szobában álmosító meleg áradt, az óra tikk-takkolt, apró és formás virágescserpekben már a közélgi tavasz hírnökei integettek. Ebben a környezetben, ezen a kedves felejtethetetlen februári délutánon mondta el nekem Erdődi István gördülőcsapágyvári vasöntő családja történetét.

Az apa

Terhet cipelnek az őszi napok, a szomorú, mélyenlógó esőfellegek. A házfalakból, kerítésekből rideg nedvesség árad, penészt gyöngyöznék a Mikepersi-úti lakótelepek. Erdődi Sándor, hét gyermek apja — eredeti foglalkozásaként köztisztviselő kocsi — felült a sötét, boltajtásos cselédszoba közepén.

— Te asszony — szól mérgesen fáradt, szomorúarcú feleségének, már megint nincs esés. Cukros vízben főtt tengeri, ehető roszkényér, más semmi!

— Jól tudod, hogy nincs pénz, akkor minek kötekedsz. — Az asszony mérgesen vág vissza, reszket a mosogatórongy a kezében. Most ő jön sorra.

— Te mindig csak a magadét hajtod, ahelyett, hogy gondolkodnál egy kicsit, ember. Hatvannyolcvan pengőt hozol haza havonta, Mi az, kilenc éhes szájak?

— Mi az — kongják vissza a falak és erre a szóra már nem megy válasz. A gond kettőjük közé telepszik, mint örökös elűzhetetlen ellenség. Marja, tépdési a szívüket. A nyirkos homályban, valahol a hátuk mögött rongyos, meztelbás gyermek szipognak, a bőcsőben hangosan acsarkodik a legkisebbik.

— Ó, nyomorult élet — gondolja magában Erdődi Sándor. Mindennap csak robot, robot, gyűlölt süvegelés, csengőzás: szavára az asszonyok utcasornyira kidugják a fejüket: jön már a szemetes! Jön is, zörög a kecsi, nyikorognak a kerekék. Röpül a por és belep mindent, vágyat, életet, gondolatot, mint-ha a világon semmi jó sem lenne. Hogy tapad, hogy törleszkedik minden szemje; megragad a szempillákon, nyomot hagy a kézen, bemezszedik az ing belsejébe. Igen szemét, szemét mindenütt — mintha a világ is csak szemét lenne. A büszke urak és kikent dámák mellett mint millió és millió szolgák hajlongnak a szegények — otthon gyöttri őket az éhség, pusztítja a gümőkör és még az isten tudja miféle más népbetegség.

Ez volt... így telt el id. Erdődi Sándor 25 éve. Ilyen nyomorúságos környezetben nőttek fel a gyermekek.

Ma, Zalában utat építő, 63 éves korában sztahanovista címet kiérdemelő öreg munkás mindmáig keserűséggel érzi az ilyen emlékeket a szívében. De egyben boldog is, mert amiben sokszor még maga sem hitt, az végül csak beteljesedett.

A fiú

Nem tudni mire — az olvasztott vas repülő szikráira, vagy a kemence sístergő hőjére figyelve; de egy pillanatra lelhány-

ja a szemét. Mint sokszor — gondolatban, most is az üzemben jár. Szereti az öntés forró és izgalmas pillanatait, rajongója, megszállottja mesterségének. Életsorát maga a sok harcot megért emberek nyugodtságával pergeti le.

Mint kifutó, napszámos kezdte. 14 éves sem volt, mikor már vézna háttal, líhegő mellel hordta a maltert az urak emeleteire. A házak nőttek, de az ő reménye csak nem növekedett. Hányszor kérlete apját, hogy vegyen már egy rend ruhát, vagy legalább a bába eressze el. Sosem sikerült! Sosem volt rá pénz!

A jót, a boldogságot csak a felzabálás után kóstolta meg. Előbb kalona, majd régi álmat valóra váltva egy vasöntőben tanuló lett. Micsoda boldog érzés volt a kész formák, a sístergő vas bőcsőjénél először megállni. A Lakatos és Vasöntő Vállalat mai Bartók Béla-úti öntőjében szinte vizsgálja volt egész életének és emberségének. És ez a vizsga kitűnően sikerült. Erdődi István 1950-ben felszabadult. Formázó lett. Egy éve a Gördülőcsapágyvári vasöntője hangos már józú, egészséges nevetésétől.

Mint mindenütt, ott is egyike a legjobb munkásoknak, 200—230 százalék a havi teljesítménye. Minden végelszámoláskor 1600—2000 forintot tesz le a felesége kezébe.

Ha bárki megkérdezi tőle, hogy él, szerényen, de magabiztosan felel: „Megtaláltam azt, amit gyermekkoromban nem remélhettem.“ Aztán, ha tovább idéznek nála, azt is megtudják Erdődi Istvántól, hogy most bűtor- és ruhavásárlásra készüli, hirdetőjeként saját életszínvonalát emelkedésének.

Válasza erre a szépülő, ezadagoló életre rövid, de tejetekben

gyökerező. Ott van a Gördülőcsapágyvári szocialista fogadalmi közt feljegyezve: 230 százalékot teljesít majd a III. pártkongresszus tiszteletére. Azt hisszük ennél méltóbban senki sem felelhet!

...és a legkisebb

Szalag a hajában, hóna alatt táská, így jár kel, az Uszó utcától a Boldog-kertig a legkisebb, legfiatalabb Erdődi ivadék: Erzsike. Még alig 13 éves, de máris tovább néz a család minden tagjánál. Középsiskolába, onnan pedig ötvönképzőbe készül, hogy taníthassa, nevelhesse a kicsinyeket, mai életünk forró, igaz szeretetere. Valamikor, a Mikepersi-úti cselédlakás málo, penészes falaira próbálgatta az első betűket, ma vonalas füzeteinek első sora így kezdődik: BEKE.

Tizenöt évvel ezelőtt még apja sem tudta mi ennek a szónak igazi értelme. Ma ő maga beszél, maga idézi a legjobbak szavait erről a nagy, százezerrel egybeforrasztó újról. Milyen nagy-szerű ez. Nem lehet az ilyen dolgok mellett szó nélkül elmenni. Az ilyen történetek szinte önmagukért beszélnek. Beszélnek és harsognak: Ime a mi fiatalágunk tanítónak, orvosnak, agrónomusnak, mérnöknek készül a béke és az alkotó élet jegyében. Hogy erősödjön, izmosodjon az új, a győztesen dalolók nagy szerege!

Befejezésül még annyit, ez a történet, Erdődiék életsorsa korántsem kivétel. A népi Magyarország szélesre tárja a boldogság kapuit hű fiaik előtt, akik a ma harcaiban a holnap még szebb életét alapozzák meg...

Kovács Tibor.

Terüszterü villamosenergia gazdálkodást!

Az elmúlt napokban sok szó esett a villamosenergia-gazdálkodásról. Különösen mióta korlátozásokat kellett bevezetni a területen energiagyorsítás megállásáért. Ezek a korlátozások sok esetben olyan üzemeket és vállalatokat és akadályozták a terület fejlesztését, amelyek a legkisebb mértékben használtak fel a villamosenergiát.

A minisztertanács február 15-ével új villamosenergia-gazdálkodási rendeletet léptetett életbe, amely megszüntette a korlátozásokat és területen a villamosenergia-gazdálkodást.

A rendelet értelmében minden 50 kW-nál nagyobb teljesítményt igénybevevő üzem egy terüldőszakra szóló energiafelhasználási „menetrendet” kapott. A menetrendben biztosított energiamegnyitást a területi adatlaknak maradéktalan végrehajtásához elegendő. Az üzemek, vállalatok vezetői minden körülmények között ezt a menetrendet hajtsák végre és ne engedjék meg saját területükön a legkisebb lezavarásokat sem, mert ezzel nemcsak saját maguknak ártanak, hanem a többi üzemek területfejlesztését is veszélyeztetik. Az 50 kW-nál kisebb villamosenergiát vételező üzemek az üzem csak annyiban érinti, hogy megújítja villamosítási csúcsidőben a motorok használatát.

A rendelet értelmében felül kell vizsgálni a reklámvilágítást és a közvilágítást (irodák) világítási fogyasztását, mert nem engedhető meg a legkisebb mértékű villamosenergiafogyasztás sem. Országunk területén a legnagyobb ipari üzemekben, például a Klement Gottwald Villamosági Gyárban, a Vörös Csillag Traktorgyárban már is megértették a rendelet nagy fontosságát és üzemükben azonnali intézkedést tettek az energiafogyasztás csökkentésére.

Sajnos ezt még nem lehet a tisztántúli üzemekre elmondani. Megyékben a mai napig a mi komolyabb lépés nem történt az energiatakarékosság érdekében. Pedig mód és lehetőség lenne, csak nem kell önbetelt kézzel várni a kezdeményezéseket. Ehhez legnagyobb segítséget főleg a karbantartó üzemresek dolgozói adhatnak, de az üzem többi dolgozó is tekintse szívégyüknek ezt a problémát.

Kiseb üzemeknél a legjobb megoldás, ha éjszakai műszakra térnek át, mert ezzel még inkább biztosíthatják erőműveink kihasználását.

Nemcsak üzemekre vonatkozik az energiatakarékosság — hanem a magánháztartásokra is. Háztasszonyaink saját területükön nézzenek szétjel és találgass meg a legjobb megoldást az energiatakarékosságra. Ne a csúcsfogyasztás idején fogyasszát az energiát, hanem amikor üzemünk túlnyomó része nem dolgozik. Ezzel nagy segítséget nyújthatok dolgozó társainknak, mert a villanyvasaló, villanyfűző használata a legnagyobb csúcsidőben nagyban gátolja a zavartalan munka folyamatát.

Pártiszervezetünknek, tömegszervezetünknek is segíten kell a minisztertanács határozatának maradéktalan végrehajtását. Fontos úgy ez, mert ennek betartásától függ — nem is kismértékben — ipari termelésünk sikere.

KOCSIS BELA,
Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat főenergetikus

Kulturforr...
győzelem: ha...
életre keltése...
vasó néppé...
zelem szoros...
ha lenne az...
közé egyenk...
pasztalataink...
kus örökségt...
nyult. Nem...
feledkezniük...
és a mai m...
sáról sem. N...
ne a két gy...
zafi összefü...
győzelem se...
következmeny...
sikeres ter...
győzelmes h...
szültek e ke...
József elvtár...
párt útmuta...
örökség krit...
kél hazafias...
lehet. Meg...
csolatot a m...
ban szociali...
zeli kulturár...
kultúrájára

Pártunk ú...
tuk ki klass...
feledés sirjáb...
talatok alap...
ilyen mérték...
a hazafias n...
iskolan kívül...
keltették éle...
nyunkat. His...
nitása egyik...
csesbányája...
nek. Az irada...
zele, az irad...
hőruháként zen...
alma, öröme...
Ha van ne...
amire el le...
színe teljes...
irodalom, úgy...
vas József, 19

Ma már az...
hogy a szov...
merletésének...
is elegendhet...
zeli irodalmu...
Az elért ered...
mondhatjuk...
magományun...
dalmunk me...
párt bizalmá...
lomtudomány...
sen értékelt...
jó nevelőnek...
munkának is...
népünk — s...
vekszik olvas...
vasva és fan...
must.

Olasóvá...
azt is i...
kell igazság...
deit, félremag...
tolt klassziku...
ságszolgálatá...
het: az írók v...
kiadott művel...
népünkhez, v...
tanyákban...
ben, üzemekb...
alkalmassá...
művek olvas...
kérésztől meg...
ta, munkaked...
nyeinek meg...
retele. Felism...
a mult harca...
szefüggés va...
is folytatjuk...
nép legjobbjá...
zelemre vinni

Népkönyv...
évszázad...
szakasza. Mu...
tünk a példák...
ja: hogyan...
dolgozó népm...
próbálkoztak

MA JÁTSZÁK A NEMHIVATALOS MAGYAR-EGYIPTOMI MÉRKŐZÉST

Az érdeklő tervek szerint pánteken került volna sor a magyar válogatottak újabb kairói mérkőzésére. Kairóban a mérkőzés napján eseménytelen volt. Az idő nem kedvezett az egyiptomiaknak és meglehetősen a magyar vezetők a mérkőzés elhalasztására. Bár a kézilabda nem a technikus magyar játékosoknak kedvező lett volna, azonban az udvariasság kérések a magyar vezetők eléget tettek. A magyar válogatott keret így ma délután látogatója az egyiptomi klubok válogatója, továbbá ellen mérkőzést. Ez lesz a magyar csapat utolsó egyiptomi szereplése.

A MAGYAR RÁDIO KÖZLI
hogy ma, február 21-én a Kossuth radión 19 órakor hangképeket ad Kairóból az egyiptomi klubok válogatottja — magyar válogatottal kerül labdarúgó mérkőzésre. Beszél: Szepesi György.

EGYPTOM KÖZTÁRSASÁGI ELNÖKE FOGADTA A MAGYAR VÁLOGATOTTAT

Nagy tábornok Egyiptom köztársasági elnöke fogadta az Egyiptomban tartózkodó magyar labdarúgó válogatott küldöttségét. Elbeszélgettek velük egyiptomi elnökeikről majd Szepesi Györgynek a Magyar Rádió Egyiptomban kiküldött munkatársának arra a kérésére, hogy mi a benyomása a magyar labdarúgóválogatott egyiptomi szerepléséről, a többi között a következőket mondotta:

Még eoha nem látam ennél kérettebb együtt. Az én véleményem azonban az, hogy sok technikailag, zást gyakorlat, sokszor feleslegesen alkalmaznak a magyar játékosok. A találatokban a magyar csapat a legnagyobb mértékben együtt, amelyet valaha láttam Reméim, hogy az egyiptomi játékosok a mérkőzések során szándag tapasztalatokat mind előbb hasznosítani fogják.

NYIREGYZHÁZI ÉPÍTŐK—D. ÉPÍTŐK

Sombaton délután az építőké sportpályán több mint 500 érdeklő előtt játszottak le a Nyiregyházi építők—D. Építők barátságos labdarúgó mérkőzést. A találkozó az NB II. oszlopnyiregyházi csapat nyerte 4:1 arányban. A debreceni együttes — különösen az első félidőben — kemény ellenfeleket bizonyított. A D. Építők ebben az összeállításban játszott: Bartha — Vozári Bogdy (Acs), Mezei — Szulics, Albert — Czimbalmos, Győrösi Farkas, Nyirkos Kovács. A nyiregyháziak közül: Lendvai (S), Pokrovcszky, a debreceniekét Czimbalmos Ióte.

SPORT

Ma délután D. Lokomotív-Szolnoki Lokomotív

A labdarúgás téli álma után ma már élvezetes mérkőzésekben lesz léte. A debreceni közönségek Halmos labdarúgó mérkőzés keretében a Lokomotív-pályán, már délután kezdődnek a mérkőzések 10 órakor lesz a Vörös Meteor—D. Építők mérkőzése. Igazgatója—Berettyóújfalui Vörös Meteor barátságos mérkőzés. (Mindkét csapatban már az újonnan igazolt játékosok is szerepelnek.) A D. Postás—D. Lokomotív II. mérkőzésre 12 órakor kerül sor majd 2 órakor kezdődik a D. Lokomotív—Szolnoki Lokomotív NB II. csapattal barátságos mérkőzés.

Megejtették a sorsolást a megyei labdarúgóbarátságokban

A megyei TSB-ben szombaton délután készítették el a megyei labdarúgóbarátságok sorsolását. A március 7-én kezdődő tavaszi idény első fordulójának párosításai: Berettyóújfalui Vörös Meteor—D. Építők Hajdúdorogi SK—D. Dózsa Püspökágyai Lokomotív—D. Vasas, D. Előre—Lokomotív—Halmos (Debrecen), D. Postás—Hajdúszoboszlói Traktor—Szolnoki Lokomotív NB II. csapattal a pálya.

LABDARÚGÓ EDZŐK FELAJÁNLÁSA A III. PARTKONGRESSZUS TISZTELETÉRE

A hajdú-bihari labdarúgó edzők tanácsa a III. pártkongresszus tiszteletére felajánlást tett. Valójában — többek között — hogy a futási sportkörök szakmai színvonalának emelése érdekében az MTSB által megjelölt községekbe kiutazzanak és gyakorlati segítséget nyújtanak az MTK tevékenységi rendszer és a labdarúgás terén. Továbbá bemutatják edzésüket tartanak. A fellejtett labdarúgó edzők a fiatal új társadalmi edzőket patronálják, tapasztalatokkal segítik elő szakmai fejlődésüket.

SIVERSÉNY VOLT TOKAJBAN

Az elmúlt vasárnap Tokajban siversény volt, amelyen több debreceni nyiregyházi és tokaji versenyző elindult. Eredmények: Férfi Lokisiklás: 1. Kelemen Lajos (D. Fáklya), — Művelődés 1. Bérczi (Nyiregyházi Honvéd) és Kelemen (D. Fáklya). — Országverseny: 1. Bérczi (Ny. Honvéd) 2. Kelemen (D. Fáklya). — Alpisi összetett: 1. Kelemen (D. Fáklya).

DEBRECENI MAI SPORTMUSORA

LABDARÚGÁS Lokomotív-pálya 10 óra: MAV Igazgató—Berettyóújfalui Vörös Meteor, 12 óra: D. Postás—D. Lokomotív II. délután 2 óra: D. Lokomotív—Szolnoki Lokomotív—Péteri-pálya 10 óra: D. Péteri—D. Vörös Meteor.

BIRKOZÁS. Lokomotív sportterem, 9 óra: Területi felvett szabadidős birkozó bajnokság — Burgundia utcai tornaterem 10 óra: MTSK területi szabadidős birkozó bajnokság. ÖKÖLVIVÁS. Közgazdasági Technikum tornaterem, 10 óra: Mogyai ifjúsági ökölvívó bajnokság.

A D. LOKOMOTÍV BIRKOZÓI KISVÁRDAN

A magyar-szovjet barátsági hónap keretében a D. Lokomotív birkozó Hódossal, Némethivel Sipossal az élen birkozó bemutatómérkőzést tartottak Kisvárdán. A mintegy 600 fnyi közönség nagy tapsal jutalmazta a D. Lokomotív birkozóinak változatos akciót.

SZOMBATON DÉLELŐTT

repülőgéppel megérkezett Budapestra a hazamos nemzeti birkozó tornán résztvevő külföldiek utolsó csoportja, a bolgár csapat második része.

RÉVID SPORTRÉTEK

A városi TSB hétfőn este 6 órakor a Déri Műzeumban tartja évvégi beszámoló nagygyűlést. Sidó és Cevainé a nagy sikert hozott eszlelő vákial szereplése után Ostravába utazott ahol Andreáissal együtt készülnék a világbajnokságra. — A hajdú-bihari ifjúsági labdarúgó válogatott keret tagjai ma délelőtt fél 9 órakor a D. Építők pályán felszereléssel jelennek meg. — Hajdúszoboszlón rendezik a megyei ifjúsági asztalitenisz egyéni bajnokságot. A Postás SE területi elsőse február 27-én a magyar-szovjet barátsági hónap keretében egyéni és csapat fedettpálya atlétikai versenyt rendez. — Moszkvában a Szovjetunió jégkorong válogatottja 2 mérkőzést játszott Svajc együttessel. Az első találkozó 15:1, a másodikon 3:1 arányú győzelmet aradtok a Szovjetunió csapata. — A moszkvai Dinamo stadionban február 19-én rendezték meg nagy sikerrel a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, Csehszlovákia és a Szovjetunió legjobb műkorcsolyázóinak bemutatóját. — Az 1954. évi műkorcsolyázó világbajnokság küldelmi pönteken fejeződtek be Oslóban. A női műkorcsolyázó világbajnoki címet a nyugatnémet Gundi Buech nyerte meg. 2. Tenley Albright (Egyesült Államok) 3. Erica Batchelor (Anglia).

